

دکتر احمد بوشتی

نظر اسلام درباره

مسئله استضاعف

و استکبار

کاوش‌های عقلی و نظری ما در جهان بینی اسلامی، بازگشای خیلی از مشکلات و بر طرف کننده بسیاری از تضادها و تناقض‌هاست. هنگامی که ابعاد این جهان بینی را تغوب و کامل شناختیم، به خوبی می‌توانیم بعضی اشکالاتی که در ساختمان ایدئولوژی اسلامی، به نظر بعضی لاپنهعل جلوه کرده است، بر طرف کنیم و حساب بسیاری از افراد و جوامع به اصطلاح اسلامی را از اسلام واقعی جدا نماییم.

درجahan بینی اسلامی تکیه بر کرامت ذات انسان و شایستگی و توانائی او برای

تحمل بار امانت شده و بطور خلاصه این‌طور برداشت می‌شود که همه‌چیز در روی گرده زمین و در عالم طبیعت، برای انسان و انسان برای نیل به کمالات آفریده شده است! بدون اینکه میان انسانها در این مورد تبعیضی پاشد.

بنابراین، اگردر اسلام، حرمت شراب خواری و می‌گساری از ابتدای بعثت پیامبر اکرم، یکباره اعلام نمی‌شود و هنگام اعلام هم ابتدا بصورت: «لَا تَقْرِبُوا الصَّلَاةَ وَ

الکلیسم و بردگی را از پیکر جامعه خارج سازد .

آیا اگر یک طبیب بخواهد یک تریاکی یا یک هروئینی یا یک الکلیست را درمان کند، بهتر این نیست که به تدریج از مقدار مصرف بیمار بکاهد، تا بحدی برسد که برای بیمار معتاد مصرف کردن و مصرف نکردن آن یکسان باشد؟

آیا اگر طبیبی برای رفع اعتیاد بیمار، بمبازه تدریجی بپردازد، می‌شود او را متهم کرد که طرفدار مصرف تریاک و هروئین بالکل است؟

یک رهبر شایسته کسی است که اینها را تشخیص دهد و جامعه را فدای انقلاب با فدای سیاست گام به گام نکند، او باید آگاه باشد که انقلاب یا سیاست گام به گام برای خاطر نجات و سلامت جامعه است، نه جامعه برای خاطر انقلاب یا سیاست گام به گام. همچنانکه گفته‌اند:

گوستنند از برای چوبان نیست

بلکه چوبان برای خدمت اوست
همان پیامبر بزرگ انقلابی در مورد بت‌برستی، درمورد سازش ناہدیری بانظام اشرافیت و استکبار... انقلابی عمل می‌کند که جهان بیش کرامت ذاتی انسانی

انتم سکاری» (۱) و سپس به عنوان: «رجس من عمل الشیطان» (۲) در دسترس مردم مسلمان قرار می‌گیرد، به خاطر یک سلسله مصالح اجتماعی است و قتی درجهان بینی اسلامی امثال به کرامت ذاتی انسان داده می‌شود و هیچ‌گونه شایبه تبعیض‌هم در این زمینه وجود ندارد می‌توانیم بفهمیم که اسلام طرفدار نظام طبقاتی بردگی و برده‌داری نیست همچنانکه طرفدار شرابخواری و می‌گساری نیست. اسلام برای ریشه‌کنن کردن

بردگی ازدو راه وارد شده: یکی خشکانیدن منابع بردگی و دیگر کوشش در راه آزاد شدن برده‌گران موجود از راه تدوین یک سلسله قوانین و مقررات (۳)

اما اینکه چرا بنای ایدئولوژی اسلامی در مسأله شرابخواری و برده داری، بر مبارزة دفعی گذاشته نشده و روش مبارزة تدریجی انتخاب گردیده، داستان دیگری دارد.

چه می‌شود کرد؟ جامعه الکلیست و جامعه برده‌داری هردو بیمارند یا به دو بیماری مبتلاشند. رهبر انقلابی اسلام، همچون طبیبی حاذق می‌خواهد بیماری

۱- در حال مستی به نماز نزدیک نشود (نساء ۴۴)

۲- شراب نوشیدن از کارهای بليدشیطاني است و باید بطور کلی از آن بررهیز کرد (مائده ۹۰) تمام آیه این است: **انما الخمر والميسر والانصاب والأذلام رجس من عمل الشیطان فاجتنبوه ...**

۳- زنان نامدار ص ۳۰۲ تاو

میدهی) و آنکه با منی و
کوشش و ترس از خدا (ولی
تهدیست و زینه پوش)
نژدت تو می‌آید، از اوروی
گردان می‌شوی!

طبیب حاذق و دلسوز همین طور
است، اگر بیماری در دستگاه کوارش خود
گرفتار غده‌ای است که او را رنج میدهد و
به مرگ تهدیدش می‌کند آن طبیب حاذق
باتیغ و چاقوی جراحی شکمش را پاره می‌کند
و غده را از بدن درآورده، بدور می‌افکند
و تن بیمار را از شر آن راحت می‌کند - به
شرطی که جسم بیمار، قدرت تحمل این
جراحی را داشته باشد والا باز هم طبیب
ناچار است به معالجه تدریجی دست بزند
جهان بینی اسلامی که به همه انسانها
کرامت ذاتی میدهد و تبعیض میان انسانها
رامی گویی می‌کند، در ساختمان پوشکوه
ایدئولوژی خود، بخش را هم به جهاد و
مبازه در راه نجات خلق‌های معروف و
مستضعف، اختصاص میدهد.

ولی آیا می‌شود جامعه بیمار مستضعف
را که بسا پیکری فرسوده، و نیمه مرده دارد
در همه شرایط و اوضاع و احوال، به میدان
نبرد کشید و با قیامند نیروی علیل و رنجور
اوراهم برای همیشه از بین برده
اینچاست که همان رهبر پرتوانی که در
شرایط مساعد و زمینه مناسب و آماده بس
از هجرت، تمام نیروهای مستضعفین را
برای روپارویی پامستکبران بست پیشه و

و عدم تبعیض میان انسانها و ایدئولوژیش
نیز بر همین زیرهنا استوار است.
سوره «عبس» پیکسره مکی است، یعنی
در روز گار خطف مسلمین نازل شده نهدر
روز گار قوت و شوکت آنان، اما همین سوره
با کمال صراحت و با یک پرخاش کوبنده و
کاملاً انقلابی یک سازشگر بیخبر از اسلام
را که بیخواهد با نظام اشرافیت و ضد مردمی
مستکبرین کنار بیاید، سخت، نکوهش می‌کند
آیات اول این سوره را باهم می‌خوانیم.

عبس و تولی... ان
جاله الا عمی... ما
یدزیک لعله یز کی.
او یذکر فتنفه الذکری
اما من استغنى. فافت
له تصدی. و ماعلیک
الا یز کی. واما من
جالثک یسعی. و هو
یخشی. فافت عنہ
تلہی... (۱) چھرہ در
هم کشیدوروی بر گزدانید
به خاطر اینکه نایینای
واردشد. تو چه میدانی؟
شاپداو تزکیه می‌شود یا
تذکر می‌پذیرد و به حالش
سودمندمی افتد. اما آنکه
ثروتی و مال و منالی دارد
نهاد می‌پردازی (ومورد
توجه و احترامش قرار

پشتیبان نظام بردگی و مستضعف پروری
بسیج کرده، می‌گوید:

اذن للذین يقاتلون

بأنهم ظلموا وَ إِنَّ اللَّهَ

عَلَى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ.

الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ

دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا

أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ..

(۱) به مردمی که به

آنها ظلم شده است اجازة

تبرد داده شده و خداوند

بریاری آنها توانست.

آنها بنا حق از خانه های

خود اخراج شده اند فقط

می گفته اند: رب ما در

برور دگار ما «الله» است

در شرایط نامساعد قبل از هجرت به آنها

دستور میدهد که کف نفس کنند و به اقامه

نماز و دادن زکات اکتفا نمایند و نیروهای

خود را به عذر ندهند تاریخی بتواترداز آن

نیروها در موقع مناسب استفاده نمایند

برای یک جامعه زنده و تلاشگر، لازم

است اول رهبری شایسته انتخاب کند و

سپس با نهایت بصیرت و آگاهی پشت سر

او حرکت نماید. هرگاه فرمان پیوش

میدهد، پیوش برد و هر لحظه فرمان باز

ایستادن میدهد، باز است.

رهبر عالیقدر اسلام، در دوران قبل از

هجرت، همواره فرمان باز ایستادن از پیوش
و نبرد میداد و مشغول ساختن و جمع کردن
افراد مبارز و مجاهد بود. در دوران بعد از
هزیرت، کارهای مقدماتی انعام شده بود
از اینجهت فرمان پیوش و نبرد میداد و
فرماندهی بسیاری از جنگها و نبردها به
عهده شخص خودش بودتا سرانجام تو ایست
جهة مستکبرین را در هم بشکند و به
مستضعفین توان و قدرت وزعامت بیخشند
متاسفانه کسانی بودند که خطمشی ایشان
درست درجهت مخالف خطمشی رهبری
بود، روزی که مقام رهبری مشغول تهیه و
سروسامان دادن نیز و هابود، آنها سوادی
جنگی دین و مبارزة مسلحانه داشتند هنگامی
که کار تهیه مقدمات پایان گرفت و با هجرت
بسیار مدبنه، سنگری مستحکم برای
مستضعفین فراهم آمد و روز نبرد مسلحانه
فرارسید و ترک تبرد، آن به آسیاب دشمن
می ریخت، آنها به گوش کیری و انزوا و
آسایش طلبی متمایل شدند.

این روش ناپسند، تاچه اندازه به سود
مستکبران و به زیان مستضعفین است؟
قرآن، برای اینکه ایدئولوژی الهی
مسلمین را از هر عیب و نقصی برداشتند
ورشد و آگاهی پیروان خود را به طور بسیار
چشمگیری بالا برد، چنین می گوید:

إِنَّمَا تُرْكَ الَّذِينَ قَبِيلُهُمْ كَفُوا
أَيْدِيهِمْ وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا
الزَّكَاةَ فَلِمَا كَتَبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلَ إِذَا
فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْتَنُونَ النَّاسَ كَخْشَيَةَ

اَنْهُ اَوْ اَشْدَخْشِيَّةٍ وَقَالُوا رَبُّنَا لَمْ كَتَبْ
عَلَيْنَا الْقَعْدَةَ لَوْلَا اَخْرَتْنَا إِلَى اِجْلٍ
قَرِيبٌ ... (۱)

نَبِرِدِ اِبْرِرِ ما وَاجِبٌ كَرْدَى
چَرَامَارِ اِبْرَارِ اِيلَتْ كُوتَاهِي
مَهْلَتْ نَهَادِي ؟ !

بَهْ اَمِيدَاهِنْكَهْ جَوَامِعَ اِسْلَامِي وَرَهْبَرَانْشَان
مَوْقِعَ شَنَاسِ بَاشَندَ وَدَرْ كَمِنْ فَرَصَتْ ا
وَكَارِي تَكَنْتَدْ كَمْهْ سَكُونْشَانْ وَهَمْ اَنْقلَابِ
وَمَبَارِزَهْ شَانْ ، آبَ بَهْ آسِيَابِ مَسْتَكْبَرَان
رَيْخَنْ بَاشَدَا بَلْكَهْ : سَكُونْشَانْ وَمَبَارِزَهْ وَ
قِيَامَشَانْ ، كَامَهَايِي اَسْتَوارِ وَبَنِيَانَكَنْ ، دَرْ
رَاهِرِيَشَهْ كَنْ كَرْدَنْ اَسْتَكْبَارِ وَامَامَتْ مَسْتَضْعَفِين
بَاشَدَا !

آهَانِي بَيْنِ كَسَافِي رَاكِه
بَدَأَنَهَا كَفَمِي شَدْ : دَسَتْ
نَكَاهَدَارِي دُونَمَازَ اَقاَمَهْ كَيَدْ
وَزَكَاتْ بَهْعِيدَهْ ؟ اَمَاهِمِينَكَه
نَبِرِدِرَأَنَهَا وَاجِبٌ شَدْ ،
گَرُوهِي اَزَايَشَانْ ، مَانَندَ
تَرسَ اَزْخَدَايَاشَدِيدَتْرَهْ ، اَزْ
مَرْدَمْ سَتَمَگَرِ تَرسِيدَهْ ،
كَلْتَنْدَهْ بَرُورِدَگَارَا ، چَرا

۱- سوره نساء آيه ۷۸

وَنَأْكَهَانِي اَسَتْ ، يَا كَاهِي بَصُورَتْ نَأْكَهَانِي
وَكَاهِي بَهْ صُورَتْ تَدْرِيَجِي ، دِيَالِكْ تِيسِينَهَا
طَرْفَدَارِ اوْلَى ، وَگَرُوهِي مَخَالَفِ ، طَرْفَدَار
نَظَرِيَدَومِي بَاشَندَ . در این صُورَتْ تَقْسِيرِ
انْقلَابِ وَ جَهَشِ بَهْ صُورَتْ نَأْكَهَانِي وَ
تَدْرِيَجِي يَكْ نوع تَناَقْضِ كَوْئِي اَسَتْ . اَصْوَلَا ،
انْقلَابِ وَ جَهَشِ جَزْ تَقْسِيرِ نَأْكَهَانِي ، چَيْزِ
دِيَگَرِنِي تَوانَدَ باَشَدَدَوْ اَنْ صُورَتْ چَگُونَه
مَيْ تَوانَ باَ حَلْظَ حَقِيقَتِ انْقلَابِ ، آنَ رَا
بَهْ نَأْكَهَانِي وَ تَدْرِيَجِي نَيْزَ تَقْسِيرَكَردَ ، اَنَّ
تَقْسِيرَ مَثَلَ اَنَّ اَسَتْ كَهْ حَرَكَتْ سَرِيعَ رَا ،
بَهْ حَرَكَتْ تَنَدَ وَ كَنَدَ تَقْسِيرَكَنِيمْ . وَبَگُونِيمْ
كَاهِي سَرَعَتْ بَهْ صُورَتْ تَنَدَ وَ اَهْيَانَا بَهْ
صُورَتْ كَنَدَ اَنْجَامَ مَيْ گَيْرَدَ .

تَيْكَتِيسِينَهَا مَدْعِي هَسْتَنْدَ كَهْ بَيْدايَشِ
نَوْعِ جَدِيدَهْ بَوْسَهْ اَزْ طَرِيقَ انْقلَابِ جَهَشِ
صُورَتْ تَمِي بَنْدِرِدَهْ دَرَحَالِي كَمَدِيَگَرَانِ مَيْ گَوِينَدَ
بَرَاهِي بَيْدايَشِ نَوْعِ جَدِيدَهْ ، دَوْ رَاهِ وَجُودَ
دَارَدَ ، گَاهِي اَز طَرِيقَ جَهَشِ وَ گَاهِي اَز اَجَتَمَاعِ
تَفَهِيرَاتِ جَزَئِيَّهْ كَهْ بَهْ طَورِ تَدْرِيَجِ بَيْدايَشِ
نَوْعِي مَنْجَرِ مَيْ گَرَددَ .

چَشمَ اَنْدَازَ بَحْثَ هَمِينَ اَسَتْ كَهْ بَيَانَ
گَرَددَ ، در این صُورَتْ كَفَنْگَوِي در بَارَمَآنَ
گَونَهِ تَفَهِيرَاتِ كَمِي كَهْ مَنْجَرِ بَهْ تَعْقِلَنَ نوعِي
نَكَرَددَ ، اَز مَوْضَعَ بَحْثَ خَارَجَ مَيْ باَشَدَوْ
يَادَآورِي آنَ ، در بَحْثَ ، تَشَانَهِ كَمَ كَرْدَنْ
سَورَاخَ دَعَالَسَتَ .

ثَانِيَّاً : فَشارِ بَحْثَ اَنَّ جَا اَسَتْ كَهْ آيَا
بَيْدايَشِ كَيْفَ جَدِيدَهْ بَوْسَهْ بَهْ صُورَتْ انْقلَابِ
مَكْتَبِ اِسْلَامِ ۲۰